MIELIPIDE

Kysy kaupan tiskillä, kuinka paljon leivästä tai lihasta saa tuottaja. Prosentit tuotteisiin esiin heti. **NIMIMERKKI PROSENTTILIIKE TEKSTIVIESTISSÄÄN**

LUKIJALTA

Miten ehdokkaasi suhtautuu vesihuollon pakkoliitäntään?

Vesihoitolaki mahdollistaa sen, että kunta erinäisistä, lähinnä ympäristöllisistä syistä vahvistaa toiminta-alueen. Kunta voi myös vahvistaa toiminta-alueen vesiosuuskunnan anomuksesta.

Valitettavasti tällaisia alueita on vahvistettu myös haja-asutusalueille, joissa ei tällaisia ympäristöllisiä syitä ole olemassa.

Toiminta-alue tarkoittaa käytännössä sitä, että kaikki alueella olevat kiinteistöt liitetään vapaaehtoisesti tai pakottamalla vesihuoltoon. Ympäri maata on pakotettu kiinteistöjä liittymään vesihuoltoon, jota he eivät välttämättä tarvitse, ja usein sellaisilla kustannuksilla, että ne ylittävät selvästi vaihtoehtoisten kiinteistökohtaisten järjestelmien kustannukset. Kunnat ovat rutiininomaisesti vahvistaneet vesiosuuskuntien anomukset.

Ymmärtääkseni laki mahdollistaa sen, muttei pakota kuntaa päättämään vesihuoltoalueen vahvistamista.

Miksi näin on käynyt? Miksi kunta rankaisee asukkaitaan näin julmasti? Ylimääräinen kustannus, joka usein ylittää 20 000 euroa, on monelle kova isku.

Kunnallehan tällainen päätös ei tietenkään maksa yhtään mitään. Budjettirahoja ei kulu. Toisten ihmisten rahastahan tässä on vain kysymys.

Voisiko asialle löytää selityksen sillä, että kunnat auliisti ovat myöntäneet takauksiaan vesiosuuskunnille, lähemmin tutustumatta vesiosuuskunnan taloudellisiin näkymiin. Kun sitten vesiosuuskunnat anovat toiminta-alueen vahvistamista, kyseessä on osuuskunnan rahantarve.

Usein toiminta-alue hyväksytään ollenkaan ajattelematta, että päätös räikeästi loukkaa monen kuntalaisen vapaata sopimusoikeutta ja heidän perustuslaillista omaisuuden suojaansa. En oikein näe syytä, miksi maallikot lähtevät rakentamaan vesihuoltoa, jolle sitten jälkikäteen haetaan päätös pakkoliitännälle.

Rakentakoot mielin määrin niin kauan kun itse maksavat lystin, mutta heti kun haetaan toiminta-aluetta, astutaan naapurin varpaille.

Usein toiminta-aluepäätöksissä viitataan molemminpuoliseen velvollisuuteen liittyä ja ottaa vastaan liittymä. Kun asiaa lähemmin tutkii, niin ilmenee, että toiminta-alue yleensä rajoittuu sataan metriin runkoputken molemmin puolin.

Osuuskunnan lisäkustannukset uudesta liittymästä rajoittuvat kiinteistökohtaisen jätevesipumppaamon toimitukseen ja maahan kaivamiseen. Pumppaamon hinta on arviolta 3 000 euroa. Pakkoliitetty maksaa yleensä moninkertaisen liittymähinnan, johon lisätään vielä kaikki kustannukset runkoputken ja kiinteistön välillä.

Lisäksi tietenkin jokaisen lisäliittymän vedenkulutus nopeuttaa veden ja jäteveden kiertoa putkissa. Myös tätä käytetään argumenttina pakkoliittämiselle. Kun tällä argumentilla vielä pakkoliitetään vapaa-ajan kiinteistöjä, ollaan selvästi hakoteillä. Kun kesäasukkaat ovat sulkeneet mökin talveksi, vesi ei liiku. Heidät on ehkä pakkoliitetty, mutta heillä ei sentään ole mitään kulutuspakkoa.

Kun kohtuuttomuuksia on tapahtunut, on helppo viitata erittäin ankaraan vesihoitolakiin. Mutta vastuu toiminta-alueen vahvistamisesta on kunnan. Tässä asiassa valtuutetuilla on todellista valtaa, jota tulisi käyttää kuntalaisten edun mukaisesti, ei vesiosuuskunnan puuhamiesten toiveiden mukaan.

Ei myöskään tulisi antaa kunnan takauksia sellaisille vesihuoltoprojekteille, joissa ei ole tarpeeksi halukkaita osallistujia. Tällaiset osuuskunnat saattavat joutua taloudellisiin vaikeuksiin ja kunnan takaukset ovat vaarassa.

Jos tällainen vaara sitten korjataan vesihuollon pakkoliittymisellä, voidaan jälkeenpäin todeta, että harkitsemattomasti otettu päätös takuuvastuista korjataan tekemällä ulkopuolisista kiinteistöistä maksumiehiä. Ei kuulosta kovin oikeudenmukaiselta.

Nyt hyvät kuntavaaliehdokkaat, ajatelkaapa myös, miten suhtaudutte vesihuoltolain pakkoon. Onko todellisia syitä vahvistaa tällaisia pakko-alueita haja-asutusalueille?

Uskon, että edustajat, jotka selvästi asettuvat suojaamaan kuntalaisia tällaiselta osittain mielivaltaiselta pakolta, saavat kuntalaisten tuen.

Christer Nikander
Pernaja

KARI SALONEN

Jokaisen on saatava itse päättää liittymisestään vesihuoltoon, kirjoittaja korostaa.

Huoltosuhde

Paras turva huoltosuhteen heikkenemiselle on, että Suomen kuntien budjetista siirretään sote-palvelut pois 18 maakunnan maakuntaverolla rahoitettavaksi.

Ei nimimerkkiä

Mitä maksaa?

Voisiko joku selvittää, kuinka paljon pienemmät kulut ovat isolla kuin pienellä kunnalla asukasta kohti laskettuna.

Tietoa vailla

Rehellisyys

Minkä vastauksen antavat hallituspuolueisiin kuuluvat vaaliehdokkaat hallituksen kuntiin kohdistamiin ukaaseihin?

J. Kalervo

Saasteitako?

Ilmakehässä ilmeisesti entistä enemmän pienhiukkasia? Sateetkin paljolti sumusateita eikä kunnon pisaroita kuten ennen.

Huomiointi

Kestipä tämäkin

Melan rattaissa vuosi ja kymmenen kuukautta ennen kuin todettiin tapaturmasta aiheutunut vamma sairasperäiseksi.

Sairaslomaa 18 kuukautta

Minulla kesti Melassa tehdä päätös 20 viikkoa ja hylätty, vaikka on käsi leikattu.

Ei nimimerkkiä

Lanta

Karjanlannasta tuli sateiden takia suuri ongelma. Kaasua ei saa tehdä kun ei ole lupia.

Sarvikuonojenmaa

Käsityskykyä

Ympäristöministeriön syytä käsittää, että ruokaa tuotetaan säiden armoilla, ei heidän asetusten mukaan. Vai joko te siellä päätätte senkin, milloin sataa?

Ei nimimerkkiä

Sotkemista

Sade tekee selväksi, että syysmuokkaukset jäävät tekemättä. Älkää menkö sotkemaan peltoja märkänä. Keväällä hömmppä-heinäksi, parempi vaihtoehto.

Rakenne säilyy

Markkinat hoitaa

Tulee mieleen, että kuka se maatalousministeri edes on. Ei ainakaan esillä ole ollut missään. Taitaa olla aika saamaton kaveri?

Piilossa

Ei ymmärtänyt maatalousministeri Savossa käydessään, että pelimerkit loppuu maajussilta. Käsiä vaan pyöritteli.

Hätä on suuri

Arvoisa kuluttaja

Kysy kaupan tiskillä, kuinka paljon leivästä tai lihasta saa tuottaja. Prosentit tuotteisiin esiin heti.

Prosenttiliike

Kohtuutonta

On kohtuutonta syyttää maataloutta. Metsätalouden päästöt vähätelty ja tutkimatta.

Mv

Eiköhän ne isot päästöt tule ihan muualta kuin maataloudesta tai metsistä. Miksei kielletä kaikkia ammatteja.

Viatonta ei ole

VIERASKOLUMNI

Tärkeä kuntavaali

Äänestys on käynnissä. Koppa ropisee lupaavasti. Näitä kuntavaaleja on luonnehdittu koko vuosisadan tärkeimmiksi. Ainahan juuri käytävä vaali tärkeä on, mutta nyt on ilmassa poikkeuksellista latausta.

Miten niin poikkeuksellisen paljon? Palautetta tulee runsaasti. Mitä on runsas palaute? Minun tapauksessani se on sata puhelua, 200–300 sähköpostia ja yksi käsinkirjoitettu kirjekin päivässä (niitä, joista kirjoitin aikaisemmin). Myönteistä on 80 posenttia ja loppu on kielteistä.

Näissä kuntavaalissa ratkaistaan kuntauudistus. Tuli hallituksen esitys sitten ennen tai jälkeen vaalien, näissä se ratkaistaan. Vaalien tuloksella, varsinkin dramaattisella sellaisella, on vahva vaikutus.

Kuntavaaleissa on maaseudun ja kaupunkien tulevaisuus valinkauhassa. Nyt kysytään rohkeutta puolustaa syrjäseutujen Suomea. Olen tehnyt sen myös Espoon kaupunginvaltuuston pöntöstä viime vaalien alla. Oikealta huusivat, että nyt putoaa äänet, kun moista rummutat. Äänimäärä kasvoi vajaasta 1 500 äänestä runsaaseen 8 000 ääneen. Kyllä kaupungeissakin tajutaan, että maaseutu on arvokas osa Suomea ja suomalaisuutta.

Näissä vaaleissa perussuomalaisuus tekee lopullisen läpimurtonsa valtakunnalliseksi kuntapuolueeksi. Kuntavaalit järjestetään 304 kunnassa, joista 299 on Perussuomalainen lista. Kakkosena tulee keskusta 297 kunnassa. Ajattelepas, lukijani, hetki tätä tosiasiaa. Ei se ihan helposti ja huonolta porukalta onnistu. Perussuomalainen kenttäväki saa Soinilta Noopelin.

Perussuomalaiset ovat gallupien mukaan voittamassa sekä maaseudulla että kaupungeissa, myös maakuntakeskuksissa. Se olisi ainutlaatuinen saavutus. Nyt ei pidä jättää pottia tipalle, töitä on tehtävä sunnuntaihin 28.10 klo 20.00 saakka.

Näillä kuntavaaleilla on kunta-asioiden lisäksi suuri yleispoliittinen ja EU-poliittinen merkitys. Äänesi todella vaikuttaa. Uskon, että vaaliosanotto kasvaa, se on hyvä asia, jokainen ääni on Suomen hyväksi tarkoitettu. Käytä ääntäsi, se edestä on paljon uhrattu.

*

Saan paljon monenlaista palautetta Maaseudun Tulevaisuudenkin palstoilla. Kiitos ruusuista ja risuista. Kaikki otetaan selkä suorana vastaan.

Lopuksi pieni arvoitus, mikä seuraavista kolmesta omalla tavallaan merkittävästä lehdestä on ainoa, johon minulta ei ole pyydetty kuvalla varustettua kolumnia?
A. Hymy
B. Helsingin Sanomat
C. Maaseudun Tulevaisuus
D. The Times

TIMO SOINI on kansanedustaja ja perussuomalaisten puheenjohtaja.

timo.soini@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Miten valmistaudut kunnallisvaaleihin?

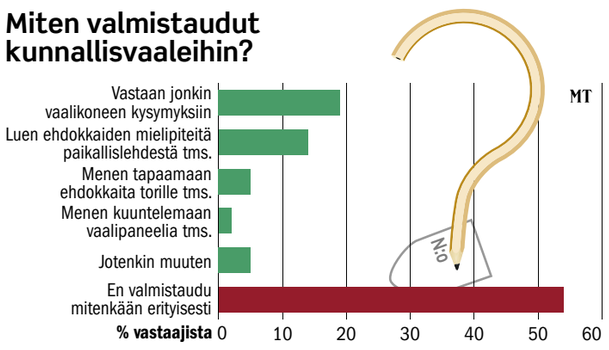

Vaaleihin ei pahemmin valmistauduta

Yli puolet viikon kysymykseen vastanneista ei aio valmistautua vaaleihin millään erityisellä tavalla.

Suosituimmaksi huviksi nousi gallupissamme vaalikoneisiin vastailu 19 prosentin osuudella.

Vain viisi prosenttia vastaajista aikoo käydä tapaamassa ehdokkaita toreilla.

H Pukramo poikkeaa tästä trendistä: ”Ka, makkarata, hernekeittoa ja nisukahavie vejän joka kohalle sattuvassa vaalitillaesuuvvessa että napa on haleta. Ite vaalipäevänä makkaan sohovalla ja outtelen, että josko tuo joku tulisi kyyvvihtemmään vaaliin. Äänestyspaekalle kun on matkaa loppuun 40 kilometrie, niin enpä raski omilla tiesseliillä ajella...”

”Huvikseni kävin yhdessä tilaisuudessa hakemassa sytykkeet saunan uuniin ja lapsille karkit, pari kansanedustajaakin siinä oli, mutta en halunnut yhteiskuvaan heidän kanssaan, koska en ymmärrä lainkaan tämän puolueen ajatuksia, teot puuttuvat”, kertoo Vanha kokkari.

Hän kertoo myös, että ehdokas on valmiiksi mietittynä. Kokkari ei myöskään tuijota puoluekantaa valintaa tehdessään, vaan toivoo valtuustoon ”kelvollisia kuntalaisia”.

”Äänestän työtöntä”

Nimimerkki Autiotila/Tuottamaton soimaa talonpoikia: ”Seurailen onko joukossa työttömiä työnhakijoita. Jos sattuu löytymään kokopäiväinen työtön niin sitten äänestän! Turhauttaa vuosikymmeniä äänestää ja tulla petetyksi. Nykyaikana alkaa hukkumaan suurtilallisten paskaan ja viljan mätään hajuun. Aikovat kuulemma maksattaa satovahinkonsa kuntaveroista.”

”En oikein jaksa uskoa, että kuntataloudella on mitään tekemistä satovahinkojen kanssa. ”Suurviljelijänä” toivoisin, että koko katokorvausjärjestelmä valtion taholta lopetettaisiin tarpeettomana ja turhaa kateutta herättävänä. En tiedä ketään viljelijää, joka olisi tuttavapiirissäni saanut katokorvausta”, vastaa Viljatilallinen.

Ehdokas kahvipöydästä

Monet vastaajat luottavat kahvipöytäparlamenttiin ja tuttuihin ehdokkaisiin.

”Huoltoaseman baarissa mutteripöydässä saa riittävästi tietoa kunnallisvaaliehdokkaista ja kaikesta muustakin... Riittää valmistautumiseen näissä vaaleissa. Käsittääkseni samanlainen viisasten pöytä löytyy jokaisesta kunnasta”, arvelee Jörö-Pekka.

Entinen nautafarmari on samoilla linjoilla: ”Täällä maalla tunnetaan ihmiset niin hyvin, kyllä mielipiteet tiedetään. Tietysti hieman kuulostelen kylältä, että mitä kukakin on kuluneen valtuustokauden aikana saanut aikaiseksi. En äänestä sellaista, jonka ainoat saavutukset on omaan risteykseen metrin pätkä asfalttia ja kokouspalkkioiden kuittaus.”

”Tunnen yleensä paikalliset ehdokkaat ennestään. Äänestän vain hyviksi tietämiäni henkilöitä!”, näpäyttää Antrean poika.

Kolme vastaajaa tunnustaa olevansa itse ehdolla, joten valmistautumista vaaditaan vähän enemmän. He kertovat painattaneensa käyntikortteja ja tavanneensa äänestäjiä.

Hiawatha puolestaan kertoo sukupolvenvaihdoksesta: ”Tuen vanhana kehäkettuna juniorin 18 v. vaalityötä ja ehdokkuutta. Itse ollut luottamustoimissa noin 40 vuotta.”

Mitä puoluetta äänestät?

Tällä viikolla MT tiedustelee minkä puolueen ehdokas nauttii luottamustasi. Vastaa kysymykseen lehden nettisivuilla.

ANTTI HIRSAHO

Kaivosasiat kuntavaaliteemaksi

Kuulin, että Kuusamossa ollaan huolissaan Oulangan kansallispuistonkin läpi virtaavasta Kitkajoesta, johon australialainen kaivosyhtiö kaavailee laskevansa kultakaivoksen jätevesiä.

Siinä vaiheessa rupesi itkettämään – tällä tavoinko vähitellen Suomi tuhotaan lyhytnäköisten taloudellisten ja lyhytaikaisten työllisyystavoitteiden takia? Eikö edes arvokkaimpia luontoalueita kunnioiteta millään tavalla? Eikö juuri matkailu tuota pitkäaikaisempia työpaikkoja kuin kaivokset?

Nyt ovat kunnallisvaalit tulossa. Jokaisella on mahdollisuus vaikuttaa äänestyskäyttäytymisellään siihen, sallitaanko joka paikkaan rakennettavaksi uusia Talvivaaroja.

Kannattaa seurata ja tentata, mitkä puolueet ja ehdokkaat ovat valmiita uhraamaan Suomen valtin, puhtaan luonnon suhteellisen lyhytaikaisten kaivoshankkeiden takia ja ketkä taas ajattelevat tulevaikin sukupolvia hillitsemällä kaivosbuumia.

Malmit eivät karkaa maaperästä minnekään, mutta varsinkin avolouhokset pilaavat maan pysyvästi.

Eikä kaivosyhtiöiden vakuutteluihin kannata uskoa pätkääkään – ei niitä kiinnosta mikään muu kuin voittojen maksimointi.

Toni Amnell
meteorologi
Helsinki

Hallitus ajaa karille

Jo tässä vaiheessa voidaan melkoisella varmuudella sanoa, että hallituksen väkipakolla ajama kuntien alasajopolitiikka tulee ajamaan karille. Mitään yhtenäistä suurkunta-Suomea ei missään tapauksessa synny. Joillakin seuduilla yksittäisiä kuntaliitoksia toki tehdään.

Samanaikaisesti kuntien alasajon tärkeimmällä osa-alueella, sote-palvelujen uudelleen organisoinnissa, ei päästä juuri alkua pidemmälle. Hallitus puristaa vaalien jälkeen pihtisynnytyksellä kaikkien ihmeteltäväksi himmelin, joka ei ole ratkaisu esillä oleviin ongelmiin.

Jo nyt ollaan tilanteessa, että kuntien kehittäminen on ollut täysin jumissa, kun kaikki voimavarat ovat menneet kuntauudistushömpötyksen torjumiseen, turhien selvitysten tekemiseen. Ja kun tähän päälle lisätään koko homman kiville meno, niin ollaan vaikeassa tilanteessa.

Ja eikä siinä vielä kaikki. Euroopassa ja muuallakin maailmassa talous kyntää aina vain syvemmällä. Erityisesti EU:n ja rahaliiton kriisien syveneminen saattaa aiheuttaa todella rajuja muutostarpeita.

Ollaan siis ennen pitkää tilanteessa, että pesänselvittäjiksi tarvitaan uusi hallitus, jonka runkona ovat perussuomalaiset ja keskusta. Kolmantena pyöränä siihen tarvitaan SDP. Apupuolueita ei tarvita.

Konkurssipesän tilanne tulee olemaan niin sekava, että selvittämistä riittää pitkäksi aikaa. En kadehti Soinin-Sipilän hallituksen työmaata.

Reijo Tossavainen
kansanedustaja (ps.)
Savitaipale

Pitää olla mahdollisuus valita

Mietin ajellessasi Espoosta työviikon jälkeen kotiinpäin Sauvoon, miten onnekas olenkaan saadessani asua juuri näin: maalla metsän ja peltojen keskellä, meren äärellä ja että voin silti tehdä haluamaani työtä kaupungissa.

Missä mahtaakaan viipyä kaksoiskuntalaisuus. Meitä on paljon, jotka sitä käytännössä olemme, ja valokuitukaapeliverkon laajentuessa lukumäärämme taitaa vaan kasvaa.

Hämmästys oli suuri, kun Hesarissa oli nuoren naisen kirjoitus (HS 13.10.), jossa otettiin voimakas kanta maaseudun turvattomuuteen naiselle.

Ensi reaktio oli tietysti, että eihän se nyt hyvänen aika noin yksinkertaista ole. Olen totta totisesti istunut Delhin ruuhkassa taksissa, kun pienet kerjäläistytöt painavat nenänsä litteäksi ikkunaan ja ojentelevat käsiään ja huutavat jotakin, mitä en kuule hyvin eristettyjen ikkunoiden läpi. Sen verran ymmärrän, että he eivät huuda: täällä on turvallista.

Toisaalta, kävellessäni Tapiolan keskustassa koin illan pimeydestä huolimatta oloni tosi turvalliseksi, asiaa sen kummemmin edes ajattelematta.

Totuus on kuitenkin myös, että samalta alueelta varastettiin peräkärryni elokuun hämärtyessä – ei meiltä maalla ole koskaan mitään varastettu.

Asiat eivät ole mustavalkoisia, mutta olen itsekin ollut nuori, jolloin mielipiteet ovat ehdottomasti joko tai.

Ihmisen turvattomuutta, väärin kohtelua ja pahoinvointia on lähes aina paikasta riippumatta todistamassa joku, joka saattaa sulkea silmänsä eikä välitä. Meidän kaikkien paras turva on, kun avaamme silmämme, katsomme mitä edessämme on ja puutumme asiaan. Se vaatii rohkeutta ja välittämistä.

Maaseutu tai kaupunki, tietämättömyys ja oppimattomuus ovat tae kapeakatseisesta suvaitsemattomuudesta, eikä minkään sortin yksipuolinen näkökulma vie asioita eteenpäin.

Pienen maaseutupaikkakunnan yhteisöllisyydessä on paljon opiksi otettavaa. Koska olen itse maalta lähtöisin, kaupungissa asunut ja maalle palannut, olen osallistunut moniin pohdintoihin siitä, miten kaupungeissa voitaisiin saada aikaan samanlainen helppous mennä sisään yhteisten asioiden hoitamiseen ja yhteiskunnan palvelurakenteisiin.

Miten kaupunkeihin saataisiin kaikkien nuorten vanhempien arvostama jatkuvuus päivähoitajien, neuvolahenkilökunnan ja kouluterveydenhoitajien suhteen. Ja monta muuta asiaa, jotka maaseudun lähipalveluissa ovat itsestäänselvyys. Keskittämällä kaikki suuriin yksikköihin tämä ei onnistu.

Maaseudun Tulevaisuuden pääkirjoituksessa (12.10.) todettiin, että ”Ihmiset viihtyvät hyvin maaseudulla”. Sekin on totta vain joillekin ja vain tilastollisina keskiarvoina.

Kaikki eivät viihdy maaseudulla, vaan osa kokee sen pelottavaksi ja ahdistavaksi, syksyn pimeys voi olla liikaa ja oopperat ja teatteriravintolat liian kaukana, yhteisöön kuuluminen itsessään ahdistaa, ei haluta edes tervehtiä naapuria puhumattakaan osallistumisesta pihatalkoisiin.

Mutta kuten artikkeli toteaa, vastakkainasettelu on turhaa – paras on jos suomalaisilla on valinnan mahdollisuus, ja välitämme toisistamme.

Minulla on ystäviä, jotka eivät voisi kuvitellakaan asuvansa kehäykkösen ulkopuolella. Olemme olleet vuosien varrella monista asioista kiivaasti ja herttaisen eri mieltä, mutta en muista että olisimme koskaan kyseenalaistaneet toistemme valintaa asuinpaikan suhteen. Kyläilläänkin ahkerasti.

Päivi Manninen
Sauvo/Espoo

Tarjous, josta ei voi kieltäytyä

Kylien liiketoimintaasiamies Juha Kuisma on tärkeällä asialla puolustaessaan suomalaisen perustuslaillista oikeutta valita itse asuinpaikkansa (MT 12.10.).

Suomen Perustuslain (11.6.1999/731) 9. pykälä käsittelee liikkumisvapautta. Siinä todetaan yksiselitteisesti: ”Suomen kansalaisella ja maassa laillisesti oleskelevalla ulkomaalaisella on vapaus liikkua maassa ja valita asuinpaikkansa.”

Tämä perustuslain kohta ei tunnu nykyhallitukselle sopivan. Vaikuttaa vahvasti siltä, että vihreät haluaa, että propuska asumispaikkaoikeudesta tulisi hakea Helsinki Citystä vihreitten puoluetoimistosta tai eduskunnasta.

Hallituksella tuntuu olevan johtotähtenä, että ketään ei pakoteta, mutta olosuhteet tehdään sellaisiksi, ettei muuta vaihtoehtoa jää kuin yhä suuremmat asuinkeskittymät yhä tiheämmällä alueella.

Tehdään tarjous, josta ei voi kieltäytyä.

Onko tämä ihmisen asumisen rajoittaminen sitä kokoomus-puolueen aina yhtä pyhästi vaalimaa yksilönvapautta? Paremminkin siinä lemahtaa raa’asti kollektiivipakko.

Risto Hohenthal
Turku